

A Gyulavári Református Egyházközség 1772 és 1852 között vezetett anyakönyvének utolsó lapjaira krónikajellegű feljegyzéseket írtak be. A bejegyzők Barta József, Kállai József és Asztalos István prédikátorok voltak. A feljegyzések általában az egyházközség számára tett adományokat és az adományozók nevét örökítették meg, kivéve az 1826. október 27-én készült bejegyzést, amely az anyakönyvben talált hiba kijavításáról szól. A feljegyzések 1791. június 10-e és 1831. december 14-e között készültek.

[p. 240.] Memoriale

1802. esztendőben e Vári helységben fő bíróságot viselt Szabó István, mellette levő akkori esküdtársaival, nevezetesen ekklesia curátora avagy gondviselőjével egyszersmind esküdtársával, Szabó Jánossal a romladosásban lévő parochiális ház reparációjába *ennyire mentek*, hogy új kőkéményt rakadtak gyulai kőműves Bíró Jánossal, *s új veteményeket[?]* és a házat új fedél alá vétették náddal, Vári lakos, Szilágyi Andrással. A többi hibákat pedig igazíttatni kezdette következő főbíró Berényi Pál és curator Szabó János, Kállai József prédikátorságában.

Pro memoria

Szabó Péter a cathedralis szék takarására önként való felindulásából egy szőnyeget vett, és általadott az ekklesiának, mellyet emlékezetnek okáért felírt és jegyzett Kállai József prédik[á]tor, Szabó János curátor. Anno 1804. d[ie] 8. sept[ember]. *Alkalmaztatott a cathedrális székhez.*

Emlékezetnek okáért inprotocolláltatik a neve bíró Berényi Pál uramnak több esküdt társaival edjütt nevezetesen ekk[é]zi]a curátora, Szabó János urammal edjütt, kiknek idejében és gondos szorgalmatosságuk által a népnek önként való adakozások mellett készült a templomnak zsindelezetése és az új kőtorony. Minden munkájával edjütt 1803-dik, 1804-dik esztendőben. Ugyanazonok idejekben és jó gondosságuk alatt vetettetett környül a parochia és iskola új sövényezésekkel.

Pro memoria: helybéli lakos, Rogszényi András önként való felindulásából az úrasztalára vett és ajándékol adott által curator Szabó János uram[na]k egy tisztességes szőnyeg asztalabroszt. 1805. d[ie] 8a sept[ember].

1809. esztendőb[en] Gyulán Kisasszony vásárákor az úrasztalához vett és ajándékozott ifj. Gutí István egy virágos fekete atlasz keszkenőt 10. Rh[énus] f[orin]tokon Isten ditsőségéhez való buzgóságából, mellyet által adott Medgyesi Mihály ekklesia curátorának Kállai József prédikátorság[an].

[p. 241.] Ugyanazonn ifjú Gutí István, Mária Magd[olna] napján esett gyulai vásárkor azonn virágos fekete kendő v[agy] keszkenő helyett, *mellyet 1809. d[ie] 8-va* vett és ajándékozott a Vári Reform[áta] Ekklesiának, *most* ismét egy nagyobb tisztességes atlasz kék virágos keszkenőt vett 27 és ½ Rh[énus] f[orin]tokon, melly ajándékot kezéhez vett akkori ekklesia curátora, Szabó István uram Kállai József predikátorságában. 1810. esztendő 22. júliusban feljegyez[tetett].

1821. esztendőben a templom és torony renováltatott, és befestetett s kimeszeltetett Török István bíróságában, és Erdődi Istv[án] n[emzet]es curátorságában, több esküdt társainak megedgyeztetével Kállai József predikátorságában.

Jegyzés

1804. esztendő, április 11-én tett beírást a Mikó Ferentz és Székelly Sára megkereszteltetett gyermekek felől, megváltoztattam, és a Sára helyett Jánost írtam. Mivel az

asszony, Székely Sára tőlem János fiának keresztlevelét kérvén curátor és törvénybíró Dandé Mihály ök[egye]lme jelenléttében, azt sehol nem találtam a tőle megnevezett idő körül. Mondta t[udni] i[llick] azt 23. esztendőnek. Bekerestem azért mindenütt 1799-től fogva 1809-ig, és sehol neki János fiát felírva nem találtam, ellenben éppen a tőle megnevezett időben ezt a Sára leányát. Ő pedig azt állította, hogy soha Sára nevű leánya nem volt. Mivel tehát nem tsak attyát s anynyát, és keresztattyt s keresztanyját is a gyermeknek egészen az írással egyezőleg megmondotta előre magától az én jelentésem nélkül nemtsak, hanem az időt is éppen pontosan, hogy 23. esztendőben van, és hogy Sz[ent] György nap előtt mintegy másfél héttel született. Sőt, több akkortájon betegedett személyeket is helyesen meg tudott nevezni, úgymint Nagy Józsefnét, hogy ő utána mintegy 3 héttel, ifj. Szabó Istvánnét, hogy előtte valami egy héttel, és a maga tulajdon leányát Mikó Erzsébetet, Csikós Jánosnét, hogy előtte 6 v[agy] 7 héttel betegedtek. Tehát ezen jelekből tsalhatatlannak ítéltém, hogy az igazított helyenn tévedés esett légyen, és azért bátorzkodtam megigazítani. Hozzájárult még ezekhez az is, hogy kérdeződvén ki volt a bábája, Győzőnét mondta, aki pedig iszösságáról és alkalmatlan voltjáról közönségesen esmeretes. Sőt, már az ekk[é]zsi]ai acta protocollumában is meg vagyon jegyezve a 21. oldalon a 49. szám alatt, annak hibája által eshetett tehát ezenn tévedés.

Feljegyeztem Várian october 27-én 1826. Asztalos István prédikátor.

[p. 242.] Emlékezetnek s háládatosságnak okáért feljegyeztetik, hogy Erdődi István és Dandé Mihály ökegyelmük mindenik bíróságot s curátorságot is viselt betsületes lakosok, az úrnak asztalához egy-egy talpas poharat ajándékoztak, mely mindenik bádogból van, de arannyal szépen megfuttatva. Amaz 1824. esztendőben, emez 1825-ben, mint a rájuk tett írás is bizonyítja, melly Isten ditsössége eránt való buzgóságuknak jele ezen érdemes férfiakknak, még eddig jegyzetlen lévén feljegyezte ma, nov[ember] 25-én 1828. Asztalos István prédikátor m[aga] k[ezével].

1831. dec[ember] 14-én, néhai Erdődi István ök[egye]lme árvái egy újj, nagy sáhos abroszt ajándékoztak a szentasztalhoz.

[p. 244.] Memoriale: 1791. 10. junii. Öreg Erdődi Andrásnak elmaradott özvegye n[emes] n[emzetes] Judit asszony ajándékozott úrasztalához való selyem keszkenőt, Isten ditsőségéhez való buzgóságából, mellyet kezéhez vett Barta József, akkori Vári sz[ent] eccl[esia] pred[iká]tora.

Memoriale: 1791. esztendőben főbíróságott viselt Kováts István Isten ditsőségéhez való különös buzgóságából ezen Gy[ula]Vári ref[ormáta] ekk[é]zsi]ához olly hűséget mutatott, hogy a templomot új deszkázattal egészen a parochiális udvarnak ajtajáig körülkerítettette. Melly munkán maga is sokat dolgozott, a templomba is ugyanazon esztendőbe új székekett, cathedrát, kart tsináltatott, mégpedig a kart maga salyát költségével állította fel. Az eccl[é]zsi]ának vagy helységnek sem a materialékra, sem mesterember munkájára egy k[rajcár]ra sem fordítottat reá. A parochiális udvarra is ugyanazon bírósága ideje alatt új deszkás kaput és állandó matériákból való istálló készítettett. Adjon Isten ez helységnek más időbe is ilyen kegyességnek jeleit mutató jó bírót, szívesen kívánja Barta József, a [me]gnevezett eccl[é]si]ának akkori prédikátora m[aga] k[ezével]. 17. o[cto]bris 1791.

Memoriale: anno 1796. die 10a sept[ember]. Öreg Hajdú Ferentz vári lakos (r[e]f[ormá]ta), Isten ditsőségéhez való buzgóságából önként vett és ajándékozott a Vári r[e]f[ormá]ta sz[ent] ekk[é]si]ának az úrasztalához egy rézpoharat, maga költségén 5 rh[énus]f[orint]t és 5 garasokonn, mellyet kezéhez vett Kállay József, akkori prédikátor, és Pap Mihály eccl[é]sia curátora, és az ekk[é]sia] úrasztala több edényeihez tett.

1801-ben 27-én januáriusnak ifjabb Dandé István, Vári lakos, az úrasztalához Isten ditsőségéhez való buzgóságából vett és ajándékozott a Vári r[e]f[ormá]ta eccl[é]si]ának 8

rh[enus]f[orin]t bőr és alkalmas takarókendőt, melyet emlékezetnek okáért jegyzésben vett Kállai Josef, akkor helybeni prédikát[or].

1804. d[ie] 5ta sept[ember], ifjabb Lovász István, Vári lakos, Isten ditsőségéhez való buzgóságából vett és ajándékozott az ekk[é]ziának templomban levő cathedrához egy takarószőnyeget 7 rh[énus]f[orin]t. Róla[?] jegyzést tett emlékezet[ne]k okáért Kállai Jos[ef] prédik[átor].